

Fôl'a acést'a ese totu a opt'a di — Pretiulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe 1/2 de anu Tôte siodienele si banii de prenu-
 dar prenumeratiunile se primescu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri : pe anu meratiune sunt de a tramite la Re-
 in tôte dille. 7 fl. 20 cr, pe 1/2 de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr. dactiune: Stra'a lui Leopoldu Nr. 33.

Panteonulu Gurei Satului.

— Ciclu nou. —

I.

Olteanu-Schönbach.

Intr'un'a din septemanile trecute unu amicu din Transilvani'a mi-a tramisu o fotografia cu aceea observatiune, că aceea de siguru mi va causá multa placere.

Luai fotografi'a in mana. Me uitai la ea. Represintă pe unu preotu teneru. Inse ori câtu mi-batui capulu, nu-mi potui aduce a minte, câ óre unde am vediutu eu originalulu ei? Persón'a represintata mi erá necunoscuta de totu.

Cugetandu, câ fotografi'a de buna séma infatisiédia pe cutare binevoitoriu alu meu, o pusei in album.

Intr'aceste trecura vr'o dóue septemani, si in decursulu acestora toti, câti frundiarira albumulu meu, admirara reverend'a cea frumósaa junelui preotu, ce infatisiá fotografi'a amintita, si toti me intrebara:

— Cine e acestu preotu?

— Nu scíu, — fui silitu a respunde totu de-una.

Alalta eri inse de catra séra venindu a casa din „otelulu natiunalu,“ chiar inaintea portii diarii pe unu preotu teneru, vorbindu cu nesce unguri.

Reverend'a cea stralucita, gulerulu celu splendidu numai decátu mi-atrasera atentiunea. Me uitai in fati'a preotului mai bine, si ce minune! aceea semená multu cu fotografi'a mea de a casa. Nu me mai poteam indoi! Junele preotu erá chiar originalulu fotografiei mele.

Inse cine sê fia preotulu acest'a?

Nu fui silitu a meditá multu, câ-ci de cealalta

lature a stradei veni unu unguuru cu mustetiele sucite si striganda: „servus Oltyán!“ strinse man'a preotasiului meu.

Brrr! Ce fericire rara!

Secretariulu episcopescu din Lugosiu dlu Olteanu in Pest'a si chiar aprópe de mine.

Numai decátu alergai a casa. Scosei fotografi'a din albumu si o tramisei pictorului meu, ca sê cunósca si cetitorii mei pe acestu secretariu re-mitu.

Tabloulu represinta pe dsa chiar in punctulu de culminatiune alu vietii sale politice de pana acuma, adeca in momentulu acel'a in care a intimpinatu cu o vorbire pe candidatulu unguuriloru.

Scíu pré bine, câ incátu privesce personagiulu dlui Olteanu-Schönbach, tabloulu meu e defeptuosu, câ-ci i lipsesce caracteristic'a, partea principala, colórea violeta a captusielei reverendei; deci miceru scusele mele de la dlu Olteanu Schönbach, câ mi-am permis a lu presintă publiculu numai in reverenda simpla, fara captusiéla violeta si fara brâu si guleru rosiiu.

Epitetulu de „Schönbach“ l'am adausu la dorinti'a dsale, câ-ci conferindu si dsa o suma pentru maialulu romanescu de-aice, s'a in scrisu in lista: „Schönbach de la Lugosiu,“ — pretindindu, câ déca se voru publicá contributorii, conferirea dsale sê se publice sub firm'a aceea, sub care a dat'o.

Deci eu i implinescu poft'a. Mi-place sê facu bucuria acelora pe carii i iubescu.

Intr'aceea precum audu siedintiele consistoriale la Lugosiu se voru incepe acusi in — tómn'a viitória!

Gur'a Satului.

Gur'a Satului in dieta.

In fine am audítu si-o interpelatiune interesanta!

Deputatulu Puiulu Libertátii a interpelatu pe ministrulu de interne, de ce nu a scosu din postu de multu pe diregatorii romani din Fagarasiu, pentru cá aceia sunt daco-romanisti?

Óre ce au potutu gresí diregatorii nostri de la Fagarasiu, de au atrasu asié ura mare in contra loru?

Au n'au alesu ei ca la comanda pe Benedek Gyula?

* * *

In siedinti'a de joi s'a cetitu adresele, adeca respunsurile la cuventulu de tronu.

Sunt numai patru.

A cincea erá s'o faca dlu Iváskovits, dara si-a adusu a minte, câ dsa — intocmai ca si in diet'a trecuta — numai la fine, peste trei ani, are sê vorbésca, — inca si atunce numai sê protesteze in contra deputatoru romani, de cumva acestia voru face vr'unu pasiu solidariu, — câ-ci pe semne anume

pentru acestu actu l'au alesu éra marii nostri nati-unalisti de la Ciacova.

* * *
Cine ar fi ganditu, câ deputatii nostri sunt asié buni umoristi!

Éta reportulu dietalu alu anui diuaru magariu!

„Hodosiu vorbesca. (Cas'a ride.)

Borlea lu-apera. (Cas'a ride.)

Babesiu respunde. (Cas'a ride.)

Cas'a adeca a totu de risu.

Deputatii nostri de buna séma au spusu nesce „glume“ sióde.

* * *

Dar inca si intre petitiunile adresate catra dieta sunt multe de totu originale. Acusi o s'audimu si de aceste:

Locuitorii dintr'unu satu se róga de dieta, ca acest'a sê midilócésca sê nu inghiatie viile si in anulu acest'a.

Mai multi poporeni se plangu, câ dinsii n'au bani merunti, sê se ingrigésca dara diet'a, ca ei sê aiba bani merunti, — totu odata sê li deie si de cei mari.

O nevêsta tenera spunendu, câ dins'a si-a uritu barbatulu, petitiunéza la dieta, ca acést'a s'o despartiésca de barbatu, si sé o restituie in stare de féta feciôra.

* * *

Unu deputatu cunoscutu alu meu siede in Bud'a in otelulu „la orasiulu Dobritînu.“

De câte ori i scriu epistol'a, acést'a totu-de-una face unu incungiuru pe la Dobritînu, si numai dupa aceea sosesce la Bud'a, la „orasiulu Dobritînu.“

Óre n'ar fi bine sê me mutu si eu in Bud'a la orasiulu Dobritînu, acolo nu m'aru gasi asié usioru contele tipografice?

* * *

Deputatii nostri deachisti facu intocmai ca tiganulu din poveste.

Candu i intrebi: Cine va primi acestu postu grasu? — toti respundu: Eu!

Dar candu intrebi: Cine va intrá in clubulu natiunálu si independinte? Cine primesce solidaritatea? Cine se va espune in dieta? — toti respundu:

— Vorbiti acuma si voi, câ-ci noi amu vorbitu destulu!

* * *

Me intrebati, câ ce facu deputatii romani? Invétia limbi.

Vladu studiéza pe Virgiliu, si declaméza: „Fuimus Troes!“

Demetriu Jonescu cetesce pe Juliu Cesaru, deosebitu pasagiulu: „Et tu mi fili Brute!“

Cucu asidere se ocupa cu Juliu Cesaru si declama cu entusiasmu: „Veni, vidi, vici!“

Papp Zsiga cetesce pe Shakespeare si adese ori esclama cu Hamletu: „To be, or not to be!“

Mironu Romanu studiéza pe Dante si din „Infernulu“ acestuia si-insémna cuvintele: Lasciate ogni speranza!“

Borlea ca amicu alu spanioliloru studiéza pe Cervantes si uitandu-se cu mania, díce: „Los mis-mos perros, con otros collares!“

Jurc'a se ocupa cu Ovidu, si díce cu acestu mare poetu: „Magna petis Phaeton!“

Vrabi'a malaiu viséza!

Dílele trecute patru deputati romani mersera la tipografulu Bucsánszki, avendu cu elu óresi-care afacere.

Bucsánszki este tipografulu acela, care in anii trecuti tipariá „Concordia“ si „Amiculu Poporului.“

Deputatii nostri finindu-si lucrulu, tipografulu li povesti cum dinsulu a recomandatu odata lui Papp Zsiga midilóce pentru latírea „Amicului Poporului“ intre romani, inse acést'a nu le-a primitu, dícandu câ:

— Romaniloru nu li trebuie altu ceva, decâtu vinu si rachia.

Cu ocasiunea acestei insulte Papp Zsiga dóra a confundatu poft'a romaniloru cu poft'a — sa.

TANDA si MANDA.

T. Mei Mando, ce gandesci tu, óre fi-va batalia? Eu nu credu sê fia!

M. Apoi atunce pentru ce s'ar fi cumperatu asié de multu ovesu?

T. Ovesulu trebuie pentru caii cei multi ce s'a cumperatu.

T. Da' caii pentru ce s'a cumperatu?

T. Pentru ca sê fia ce sê mance ovesulu celu multu.

Soci'a fidela.

Pe Juonu tiran'a mórte
Din petreckeri l'a echisu,
Si curendu tragandu la mórte
Nevestei sale a dísu:

„De vrei, ca eu dupa mórte
S'am odihna in pamentu,
Te rogu mai antâiu de tóte,
Sê-mi depui tu juramentu:

Câ lui Tanasu nu-i da mana,
Câ ci cu elu am traitu reu,
Si prin ast'a me resbuna,
Nu lu primi de sociu alu teu!“

„Juru, câ n'oiu da a mea mana
Lui Tanase celu leniosu,
Câ-ci mai multu de-o septemana
I-am promisú altui frumosu.

Diümetate de inspectoru.

Dlu Alesandru Buda a remasu numai diümetate de inspectoru, adeca ce a fostu pan'acuma.

Pan'acuma a fostu „in spe,“ — adeca tocmai diümetatea cuventului inspe—ctoru.

Post'a Gurei Satului.

La mai multi. Anecdote bune se primescu cu bucuria, de si se publica numai arare ori.

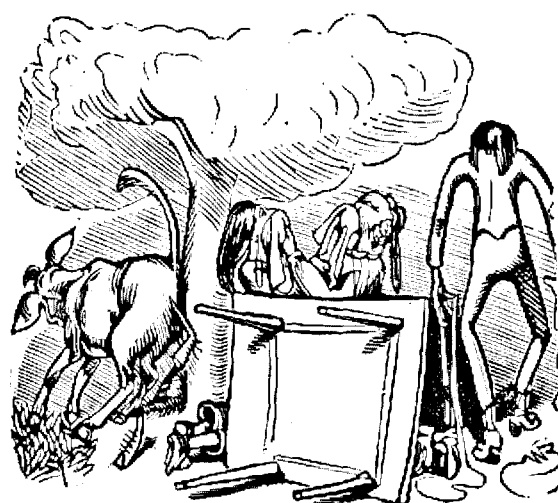
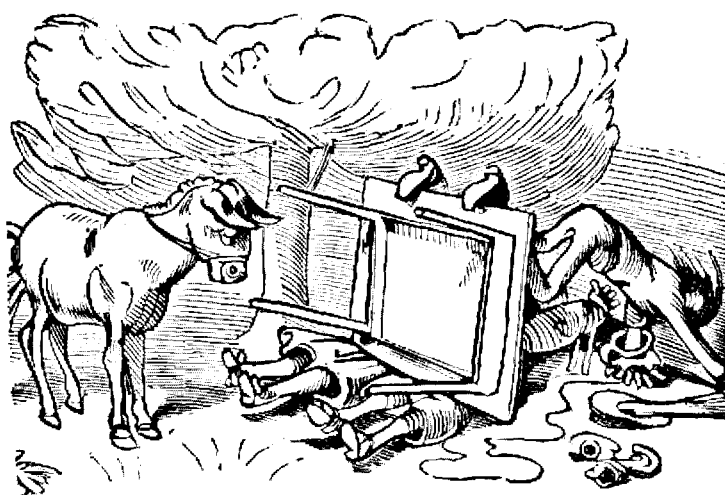
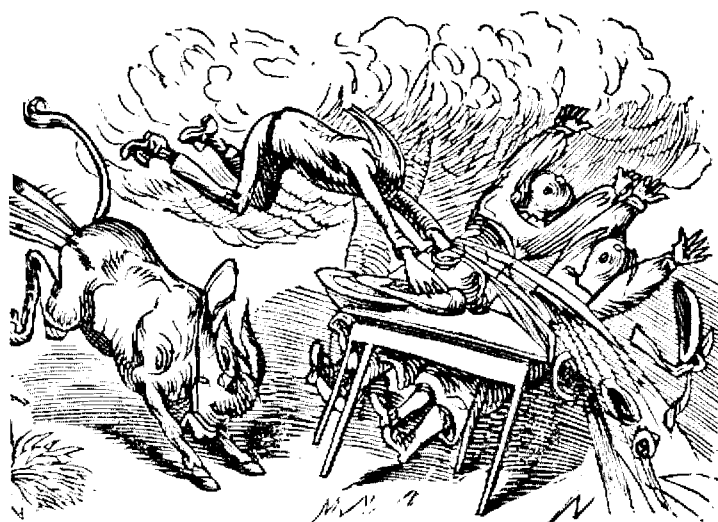
N. M. Me intrebi, câ ce-mi place? Intre altele si aceea mi place, déca versificatorii cei rei, mi-dan pace si nu me tortureza cu produptele loru spirituale.

„**Bine e pe campulu verde!**“ Credu dieu, câ-ci acolo nu esti silitu a ceti tóte câte verdi uscate vinu la o redactiune.

„**Cine sum eu?**“ Omu de omenia, inse fórtu reu poetu!

M. C. Ti multiamescu. Voru esi cntu mai curendu. Mi-ar placé déca si din alte locuri asiú primi reporturi de aceste.

Caletori'a dlui Cristiru catra Mercurea.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru : Iosifu Vulcanu.

Cu tipariulu lui Emericu Bartalits in Pest'a.